

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Jeg har imidlertid som min forgænger fundet, at vi burde støtte Odinteatret så langt, som det overhovedet var muligt, men forholdet er jo det, at vore finanslovhjemlede bevillinger sætter snævre grænser for, hvor langt det er muligt at gå. Det lykkedes i slutningen af finansåret 1968-69 at hjælpe teatret igennem en krise ved en begrænset støtte fra ministeriet, og ved den nylig stedfundne fordeling af rådighedsmidlerne til teatre for 1969-70 er der givet Odinteatret tilsagn om støtte på et efter bevillingsforholdene ganske stort beløb, 160.000 kr. — det er det største beløb, som staten har givet til teatret. Endvidere er der givet tilsagn om, at vi vil støtte teatret i gennemførelsen af en forestilling i Paris.

Det er vor hensigt, at vi vil tage forhandlinger op på nordisk plan med henblik på, at man kan revidere den afgørelse, der er truffet, og så håber jeg, at disse bestræbelser kan bære igennem, indtil der igennem en ny teaterlov kan etableres en mere stabil støtteordning for Odinteatret som laboratorieteater og forskningsinstitut og alle de aktiviteter, der knytter sig dertil.

Bodil Koch: Jeg takker for svaret. Jeg kendte jo i forvejen ministerens interesse for denne sag. Jeg vil være meget taknemlig, hvis kulturministeren vil gøre en virkelig indsats for, at teatret igen kan støttes fra den nordiske kulturfond, hvilket i høj grad er rimeligt. Vi så netop ved TV-udsendelsen i aften, i hvilken grad det også er unge teaterfolk fra Sverige og Norge, der søger teatret.

Men jeg har for så vidt et konkret forslag. Nu skal vi jo have en ny teaterlov. Den vil kræve meget øgede bevillinger, men kunne man ikke trække Barbateatret ud af den egentlige teaterlov og se det i internationalt perspektiv, sådan at det fik en fast, sikret støtte og ikke stadig skulle overveje: kan vi blive her, eller kan vi ikke blive her?

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Det er mig ikke muligt at svare konkret på, om vi kan sikre Odinteatret, men jeg kan sige til fru Bodil Koch, at vi undersøger alle muligheder for, at det kan ske, og jeg tror, at vi under behandlingen af teaterloven, som bliver fremsat her i løbet af forsommeren, kan komme ind på

overvejelser, der måske kan føre til et resultat, men noget definitivt kan jeg selvsagt ikke sige, fordi vi jo er begrænset af de bevillinger, vi har til vor rådighed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bodil Koch* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren give en forklaring på, hvorfor man i finansåret 1968-69 trods stærkt behov derfor ikke har udnyttet ministeriets særlige rådighedsbeløb til støtte af vanskeligt stillede privatteatre?“

Bodil Koch: Det har vakt min undren, at kulturministeren i finansåret 1968-69 overhovedet ikke har rørt det beløb, der lovmæssigt er hjemlet til at støtte teatre uden for landsdelsteatre, kommunalteatre og rejssende teatre.

Der er jo kun to teatre her i landet, der ikke får faste statslige eller kommunale tilskud: Folketeatret og Det Ny Teater. Folketeatret har aldrig søgt om tilskud, mens Det Ny Teater før har fået gennem denne rådighedssum, der jo går under navnet katastrofemidlerne. Nu ligger der imidlertid i kulturministeriet en ansøgning fra Folketeatrets direktør ikke om statstilskud i egentlig forstand, men om dækning af det minus i økonomien på ca. 150.000 kr., der dels skyldes skolescenens likvidation og dels den kendsgerning, at det planlagte billetsalg gennem Arte svigtede betydeligt af forskellige årsager. Hvorfor har man ikke villet benytte rådighedssummen til at imødekomme denne højst rimelige ansøgning?

Det må også betegnes som mere end beklageligt, at Det Ny Teater ikke i dette finansår har kunnet opnå støtte af den nævnte rådighedssum. Det hedder i bemærkningerne til § 17 i teaterloven, at støtte kan ydes, hvor hjælp er nødvendig, hvis lukningen af et teater skal undgås. Her drejer det sig om et teater, der under den nuværende ledelse gennem en 3-årig periode har haft gennemsnitlig en persondækning på 75 pct. og en værdidækning på 63 pct., hvad der dog ingenlunde er dårligt. Teatret har for tiden den røde lygte ude så at sige hver aften. Da direktøren den 31. januar gængsøgte om bevillingen, indstilledes han enstemmigt af teaterrådet også til en støtte-